

Ruben Baekelandt en Greet Nelissen kozen voor een nieuw

„West-Vlaamse gezelligheid

■ **IEPER/KUURNE** – De dagelijkse sleur achter je laten en kiezen voor iets totaal anders. Velen dromen ervan, maar Kuurne naar Ruben Baekelandt en de Ieperse Greet Nelissen – beiden 32 – deden het ook. Vijf jaar geleden ruilen ze West-Vlaanderen in voor de Oostenrijkse bergen. In Karinthië, vlakbij de grens met Slovenië, kochten ze een vrijstaand pension-gasthof met onbeperkt uitzicht over wel negentig kilometer afstand. „Het was de beste beslissing van ons leven”, zeggen Ruben en Greet.

Greet, Ruben en Odile : nu nog met z'n drieën, maar er is uitbreiding op komst ! (Foto KC)

DOOR KAREL CAMBIEN

De benaming kan haast niet treffender: de gemeente Himmelberg in het Oostenrijkse Karinthië. Veel meer dan een groot gehucht is het niet, maar het heeft met zijn ligging, ruim 1.200 meter boven zeeniveau, wel een hemels tintje. Ook de naam van het gasthof is toepasselijk: Fernsicht. Door de vensters van hun pension zien Ruben en Greet wel 90 kilometer ver. „Ik heb dat met Google Earth eens precies berekend”, knipoogt Ruben. „En ja: vaak zitten gasten urenlang gefascineerd te staren naar berg en dal.”

Contact met natuur

Dat Ruben en Greet voor een leven in Oostenrijk kozen, was niet echt toevallig. „Sinds 1980 kwam ik als kind geregeld met mijn ouders naar deze streek”, aldus Ruben. „Mijn grootouders voelden zich al in de jaren zestig agetrokken door Karinthië en kochten er zelfs een optrekje. In 1981 stond ik hier op de skilatten. Het leven heeft me hier altijd aangesproken. De rust, de stilte, het echte contact met de natuur. Greet en ik leerden elkaar kennen op de universiteitsbanken in Gent. We

studeerden politieke en sociale wetenschappen en vonden ook snel en probleemloos een job. Ik

„De lokroep van de bergen was gewoon onweerstaanbaar”

in de Gentse haven, Greet in de media- en evenementensector.

Maar we wisten allebei dat dat niet echt ons ding was. De lokroep van de bergen was bijna onweerstaanbaar. We wilden iets anders dan een klassieke nine-to-five job. En als de heimwee vandaag toch toeslaat, is er nog altijd de schotelantenne die de VRT in huis haalt. Maar we klagen niet, om de haverklap zien we hier vrienden, familie en kennissen opduiken.”

Hoogste berg

Karinthië is niet enkel de zuidelijkste provincie van Oostenrijk, maar ook de zonnigste. Het zachte

klimaat heeft de regio vooral te danken aan de warme Italiaanse lucht uit het zuidwesten en aan het ‘Klimaschild’ dat de drieduizend meter hoge Hohe Tauern in het noorden optrekt. Karinthië heeft het grootste aantal én de warmste ‘Bademeren’ van Europa. De temperatuur van zo’n meer kan oplopen tot 28 graden. Zo warm de zomers zijn, zo koud zijn de winters. In Karinthië staat de hoogste berg van Oostenrijk, de Grossglockner (3.797 m.), en bevindt zich ook de grootste gletsjer van de Oostalpen, de Pasterze.

leven in Karinthië, waar ze een gasthof uitbaten

op berg in Oostenrijk”

Sauna

Toen Gasthof Fernsicht te koop stond, aarzelden het jonge koppel niet en tekenden ze meteen de koopoptie. Vandaag zijn ze vijf jaar verder en spijt is er niet, enkel maar voldoening over de juiste keuze. Beiden staken ook hun ziel in het project. Omdat Gasthof Fernsicht al enkele jaren stond te verkommeren, was er veel opknipwerk nodig. Ruben ging met zijn eigen handen aan de slag: nieuw sanitair, de keuken inrichten, muren schuren en verven, nieuwe gordijnen, het parket bewerken en *last but not least* een ecologische verwarmingsinstallatie, op basis van pellets. Tegen deze winter wil hij in het belendend schuurtje ook nog een volwaardige

sauna inrichten. „Omdat een sauna in de bergen zowel 's winters als 's zomers een absolute meerwaarde vormt”, vindt hij.

Kleinschalig

Terwijl anderen zouden kiezen voor een hotelletje langs toeristische wegen, opteerden Ruben en Greet bewust voor een afgelegen bestemming. „In de onmiddellijke buurt van Himmelberg kan je wandelen en skiën zoveel je maar wil, en toch liggen we weg van het klassieke toeristische circuit”, zegt Ruben. „Hier kom je voor de sfeer die typisch Oostenrijks maar evengoed West-Vlaams is. Het merendeel van onze klanten komt trouwens uit West-Vlaanderen. Kennissen en familie maar evengoed

onbekenden, via mond-tot-mond-reclame. We bieden onze gasten wat we zelf zoeken wanneer we op reis gaan: gezelligheid, een

„De meeste van onze gasten komen uit... West-Vlaanderen”

thuisgevoel. We proberen hier een authentieke sfeer te creëren, een beetje terug in de tijd: een fijne babbel, ruimte voor gezelschapsspelen, een kampvuur onder een

sterrenhemel. Het kan vreemd klinken maar in tijden van internet is daar kennelijk meer en meer behoefte aan. Het woordje onthaasten is niet toevallig een mode-woord en wij willen er alles aan doen om invulling te geven aan dat begrip. We willen het hier bewust kleinschalig houden. Vandaag hebben we zes kamers. Op de tweede verdieping is er nog ruimte voor enkele studio's maar dat is voorlopig toekomstmuziek.”

Elfstedentocht

Gasthof Fernsicht mag dan al wat afgelegen liggen, in de onmiddellijke omgeving vind je wel tal van bezienswaardigheden. Zo hebben de vele Karintische binnenmeren een groot postkaartgehalte. „Als

de Elfstedentocht niet kan doorgaan, komen de Nederlanders hier in de wintermaanden een alternatieve Elfstedentocht organiseren, op de nabije Weissensee”, aldus Ruben, die zowat een wandelende encyclopedie is over de regio maar ook over het nabije Slovenië en Istrië (Kroatië). De lengte van de wandeltochten, de hoogte van de bergen, de pro's en de contra's van alle skipistes, de prijzen van de skiliften, de fauna en de flora, de werkwijze van de Karintische boeren, de grote en kleine geheimpjes van de streek, de musts en valkuilen: hij weet het allemaal. „Zelf uitgezocht op het terrein”, klinkt het.

Vlaamse stoverij

Ruben heeft ook een cd-rek staan waarop hij niet weinig trots is. Muziek maakt – net als sport trouwens – een belangrijk deel uit van zijn leven. Hij praat met passie en kennis over zijn idolen: Amerikaanse folkzangers (zoals Townes van Zandt, Steve Young, Gene Clark) en grote namen als Bob Dylan, Bruce Springsteen en zijn allergrootste idool Johnny Cash. Philippe Gilbert is zijn wielerheld. Vrouw Greet, zijn levenspartner, daalt overdag af naar de vallei om inkopen te doen op de vele marktjes. 's Avonds kookt ze dan voor de gasten als was ze aan de slag in een wereldkeuken: Indische kip, Italiaanse lasagne, Vlaamse stoverij en Franse forel, het passeert allemaal de revue. Ze gaat ook eigenhandig paddenstoelen plukken in het naburige bos. Dochterlief Odile, anderhalf jaar jong, moet over een jaar of twintig helpen zorgen voor de aflossing van de wacht, al zal ze dan niet meer alleen zijn. De dag voor ons vertrek verklapt het dolgelukkige echtpaar hun geheim: „Ja, er komt nog een kindje bij.”

Gasthof Fernsicht: „We bieden onze gasten wat we zelf zoeken op reis: gezelligheid, een thuis.” (Foto KC)